

BÁCSKAI HIRLAP

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési árak:

Egy évre 6 kr. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Hétfői szám 2 kr.

Nyitlőr soronkint 20 krajczár.

Szerkesztőség:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Társzerkesztő:

Dr. BLAU GÉZA

Felolós szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Főmunkatárs:

Dr. RÉVÉSZ ERNŐ

Hirdetési díjak:

a 16 részre felosztott oldalon egy hely — a 30 kr. kincstári bélyeglettel együtt — 1 frt. 1/4, 1/2 vagy egész évi hirdetéseknel árkedvezmény.

Kéziratok nem adatkak vissza.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca Vojnich-palotában

Megjelenik minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Rendőrségünk figyelmébe.

Lapunk mai számában egy cikk foglalta, a mely magában véve nem fog nagy port fölverni, de mégis alkalmas arra, hogy egy igen fontos dologra felhívja a rendőrség figyelmét.

Amióta a pest-zimonyi vasút kiépült azóta napról-napra látunk városunkban keleti typosokat, a kik között mindenestre vannak nagyon jóra való emberek, hecsületes kereskedők a kiket üzleti összekötetésük hoz ide.

De ezeknek a tömkelegében bejutnak városunkba olyan alakok is, akiknek működése nagyon gyanús, a kik szokott rutinjukkal oly ügyességgel végezhetik „embervásár” üzletüket, hogy annak nyomára a legeberebb rendőrség sem juthat, kivéve, ha figyelmét valami különös dolog megragadja.

A kelet felé tendáló embervásár áldozatait a világ minden részéből szedegetik azok a gaz kufarok — és az a „Matilda” aki Vidinből sürgönyözött a rendőrségnek, bizonyára arról is tudna regélni, hogy a Bácskaiakból milyen nagy lehet az ezen famozus árucekkben történt kinalás.

Nem akarunk a jó izlés szempontjából itt részletekbe bocsátkozni, de az előfordult eset elég alkalmas arra, hogy rendőrségünk figyelmét a Konstantinápolyból és különösen Romániából hozzánk érkező kufarokra felhívjuk.

Letartoztatott királyi alügyész.

(Bünygi végtárgyalás 1897. december 9-én.)

Országzarte érdeklődést kellett nemrégiben királyi törvényszékünk alügyészének Dr. Debreczeni Gyulának egy helybeli rendőrbiztos Vidakovits Márk által történt szeszélyes és rabiatu letartoztatása. Az olvasóközönség még emlékezni fog a lapokban annyira részletesen leirt esetre és csak az emlékezet felfrissítéséül a következőkets orojuk elő.

A nemzeti szállodának nyári kerthelyiségében ült együtt f. é. június 11-én az esti órákban egy ügyvédek, törvényszéki jegyzők, aljárásbírókból álló kedélyes uritársaság, akik között Dr. Debreczeni Gyula kir. alügyész is helyet foglalt. Ennek az úri társaságnak a jókedvét azonban nem sokára megzavarta egy incidens, amelyet Vidakovits Márk a helybeli rendőrségnél alkalmazott rendőrbiztos idézett elő.

A rendőrbiztos aznap délelőtt 10 óratól kezdve ugyanis egy lakodalmi mulatságon vett részt, s a mi szabadkai szokással éppen nem ellenkezik a kvaterka és a trojanicza

annyira hatottak reá, hogy már délután is körülbelül „készen volt.”

A dinom-dánomot azonban csak tovább folytatta és az esti órákban, saját bajára, betért két úri ember társaságában a jelzett kerthelyiségbe s ez a társaság csakhamar helyet foglalt annál az asztalnál, hol Debreczeni kir. alügyész ült. Vidakovits Márk rendőrbiztos fellekesülten oly végtelen erőt érzett rendőri minőségében, hogy ennek szóval is kifejezést adott, ami az asztalnál erős vitát idézett elő. Alig zajlott le ez a vita, amikor Vidakovits tulszívelyességében erőlyes hangon felkérte a társaságot, hogy lakásán egy kis poharazásra szerencsétlenség őt meg. A társaság erre hajlandónak nem mutatkozott és ezt annyira szivére vette Vidakovits, hogy a legelső, a kibe belekötött éppen a Debreczeni Gyula alügyész volt. A jelenvoltak közül többen figyelmeztették Vidakovitsot hogy maradjon békével a kir. alügyész úrral. Vidakovits kezen tagadásra vette hogy Debreczeni alügyész volna, azt állítván hogy ez csak egy „zsidó” akit ő mindjárt bekísér sőt csak tőle függ, hogy az egész társaságot bekísértesse. Ez természetesen arra birta a társaságot hogy egyenként az asztaltól eszállingoztak, csak akkor mikor Vidakovits egyedül maradt az asztalnál Debreczeni kir. alügyésszel és ennek barátjával Szoboszlay Zoltán aljegyzővel, kezdete el Vidakovits az ugynevezett letartoztatási lépéseket. Felszólította a kir. alügyészt, hogy miután őt ezuttal letartoztatta menjen be vele a városházába, hogy ott igazolja magát, hogy ő valóban ügyész.

Debreceni látva, hogy ez nem tréfa hanem valóságos örültségi roham — igyekezett a kellemetlen társtól szabadulni — de ez nem sikerült.

Vidakovits nyomában volt és mikor az ügyész az ajtóhoz ért — fütlyszóval odaszólitotta az ott állomásozott rendőri közeget, — hogy kísérje be ezt a „zsidó.” A 11 számú rendőr miután látta, hogy a rendőrbiztos részeg azt a jó tanácsot adta Debreczeninek, hogy szóják meg.

De Vidakovits sokkal jobban oldala mellett állott semhogy erre képes lett volna és így sikerült azután a kir. alügyészt a városháza őrszobájába bevinni. Természetesen amint a vádhatóság képviselője dr. Ringhoffer Lajos vádbeszédébe igen helyesen jegyezte meg a kir. alügyész erre bizony kénytelen volt jókedvűen szót fogadni, mert nem tehette ki magát annak, hogy a brutalis ember esellel megütlelje. Az éppen nem egészen kedélyes fogságból az alügyészt csak az szabadította meg, hogy Wittmann Károly vendéglős és egy fiatal főhadnagy azonnal a városházába mentek, ahonnan minden akadály nélkül a párpercznyi ottlét után a letartoztatott Debrecenit kiszabadították.

Ez volt a dolog története, és hogy így történt azt igazolták a kihallgatott tanuk, a kik közül különösen Pertics rendőr és Szoboszlay Zoltán a leghatározottabban bizonyították, hogy Vidakovits részéről ez nem tréfa, hanem a legkomolyabban véghez vitt cselekmény volt. A megidézett tanuk nagyobb rész Vidakovits Márk beszámíthatóságára lettek kihallgatva és nagyobb rész az vallották, hogy Vidakovits Márk erősen ittas volt ugyan, de az elkövetett cselekményt nem beszámíthatatlan állapotban követte el ami különösen kitűnt abból, hogy Dr. Debreczeni alügyész azon felszólítására, „hogy tudja e ön, hogy mit cselekszik és mi lesz ennek a következménye” azt válaszolta „igenis tudom, zsidó, csak előre.” Érdekes az úgnél még az is, hogy Vidakovits még akkor is kitéledkedett Dr. Debreczeninek kir. alügyési minőségében mikor ez letartoztatva volt és csak akkor hökkent meg mikor Wittmanntól fölvilágosítást kapott.

A kir. törvényszék tanácsa Orainicean Mihály elnöke alatt Marián Miklós és Szerdahelyi Sándor bírákból állott. A vádhatóságot Ringhoffer Lajos kir. ügyész képviselte, aki a tárgyi tényálladék alapos ismertetése után a cselekményt a vádolt terhére szigoruan betudni kérte miután e pártját ritkító rendőri brutalitás elkövetője beszámítható állapotban volt és a letartoztatásra a sértett absolute semmi okot sem adott. A szépen előadott vádbeszéd után Dr. Váli Géza mint a vádolt védője terjesztette elő védelmét aki különösen azokra a tanukra hivatkozott akik azt állították, hogy a rendőrbiztos beszámíthatatlan állapotban volt.

Az ítélet.

Hosszabb tanácskozás után a kir. törvényszék kihirdette az ítéletet, amely szerint Vidakovits Márk rendőrbiztosot az elkövetett bűn cselekmény miatt a büntető törvény 193. §-ába ütköző személyes szabadság megsértésének vétségében hűnösnek mondotta ki, s ezért 8 napi fogházra ítélte.

A jelenvolt nagyszámú közönség éljenzéssel fngadta a kihirdetett ítéletet, amiért is elnöki intésben részesült.

Ugy a vádolt, és annak képviselője a kir. ügyész és a sértett kir. alügyész ez ítéletben megnyugodtak.

Az ítélet ennél fogva jogerőre emelkedett

Véletlen robbanás.

— Saját tudósítunkból —

Könnyen végzetessé válhatott volna, de így a nagy veszedelmet okozott az a szerencsétlenség, mely f. hó 3-án Kishegyesen történt Kiss György ottani lakós házában fél kilónál több puskapor felrobbant és felemelve a szoba

tetőzetét, a háztetőt kiszakította; a szoba vastag ajtaját kitépve sarkából, messze eldobta.

Az egész környék érezte az erős rázkódást, mely nemcsak annak az épületnek az ablakait törte be, de a szomszéd házakét is.

Az eset részleteiről kiküldött tudósítónk a következőkben számol be.

Kiss György kishegyesi lakos vadászember volt. Folyó hó 3-án is ki akart menni a dűlőre vadászni, de előbb, — miután a töltései már fogyatékán voltak, leült töltést csinálni. Az asztalra tette a patronöltött gépecskét és ugyancsak az asztalra tette a golyók mellé a házban volt, mintegy $\frac{3}{4}$ kilónyi lőport. A jól befűtött szobában ott ült a kandalló mellett Kiss György felesége és mind a három kis gyerekek, akik csendesen játszadoztak anyjuk körül.

Javában csinálta már a patronokat Kiss György, midőn a gépecske ütéstől az épen kezben levő töltés hirtelen eldőrdült. A felrobbanó töltés lángja odaért egészen az asztalon fekvő lőporhoz, mely irratatos erővel és retentő dördüléssel robbant fel. A láng egy pillanatra az egész szobát elborította. A borzasztó robbanás okozta légnyomás felemelte a plafon mestergerendáit, kiszakította sarkából a nehéz faajtót és messze az udvarra dobta. Hatalmas füstfelhő töltötte be a szobát s a füst kitöltötte az ajtó részen. A robbanás éppen Kiss György arczába csapott, ki kezét zemei elé kapva menekült csak meg a megvakulástól. Az asszonynak és a három gyermeknek az ijedségen kívül semmi baja sem történt. A szomszédos ovoda összes ablakai betörttek, épúgy a többi szomszéd házaké is. Roppanó tömeg verődött össze a robbanás dörögére és a nagy rázkódásra. A szobában a leégett bajszu Kiss csekély sérülésekkel arczán és kezén — rémületes kiabált segítségért.

Nagy szerenése, hogy a puskapor az asztalon volt és így a robbanás ereje felfelé hatva a három gyermekben nem tett kárt.

Elfogott libakereskedő.

(Embervásár.)

A helybeli rendőrkapitányság Viddinből, «Mathilda» aláírással egy sürgőnyt kapott, melynek szövege a következő:

„Zseravkovics Toma Konstantinápolyba leányokat szállít, kérem megvigyázní.”

Mathilda.

A rendőrség ezen sürgőny folytán azonnal megtette sürgősen a szükséges nyomozásokat és csakugyan talált is egy a Nemzeti szállodában beszállásolt török fezzel járó egyént, akinek csakugyan ez a neve. A gyanus egyént azonnal, miután magát igazolni nem tudta semmiféle okirattal, le is tartóztatta és kihallgatta. A nála lévő iratok mind cyrill betűkkel voltak írva és miután ezen az iráson senki eligazodni nem tudott, a vizsgálatnak végső eredménye is az volt, hogy a rendőrség a gyanus egyént nyomban kiutasította a városból. A szállodában, ahol a gyanus egyént tartózkodott, a nevezett magát libakereskedőnek vallotta.

Nagyon helyesnek tartjuk a rendőrségnek gyors és késedelmet nem szenvedett eljárását — de nézetünk szerint kár volt a jómadarat így hamarosan a kalitból kiereszteni, mert valószínűnek tartjuk, hogy egy teljesen alapos vizsgálat után nagyobb bünszövetség nyomaira jöhetett volna a rendőrség.

Nem egyszer látunk városunkban ilyen gyanus üzereket, akik persze a legmélyebben

lappangó titokban üzethetik gaz mesterségüket.

Ki tudja milyen áldozat rejlik a «Mathilda» név alatt és majdnem bizonyos, hogy ez a titkos fejlejtő nagyon jól van értesülve Zseravkovics piszkos üzérkedéséről.

Ha a rendőrség vagy 8 napig titokban rendőri felügyelettel kísérte volna működését, ki tudja milyen chronique skandalause-zé fejlődött volna ez ügy!

Különfélék.

— **Vidéki olvasóinknak és előfizetőinknek.** Minden félre értést elkerülendő felkérjük vidéki előfizetőinket és olvasóinkat, hogy amennyiben a lapot eddig kapták és arra továbbra előfizetni nem óhajtanak ezt velünk lehetőleg levelezőlap útján közölni szíveskedjenek, nehogy a lapot fölöslegesen tovább is küldjük czimükre. A kiadóhivatal.

— **Kinevezések.** Az igazságügyminiszter Gefferth Elek bajai kir. járásbírói joggyakornokot a nagy-szent-miklósi járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki. — Az igazságügyminiszter Simon Béla palánkai kir. járásbírói irnokot ugyanezen járásbíróshoz segédtelevényvezetővé nevezte ki. — A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Gyurits Juliát-Kátyra tanítónővé nevezte ki. — Willmann János bajai l. tisztii mérnök végleges minőségű t. mérnökévé nevezetett ki.

— **Kinevezés.** Dr. Vojnits István főispán a megüresedett bács-kulai II. oszt. utbiztosi állásra Ekkert Károly eddigi vármegyei utmestert, az ekként megüresült utmesterei állásra pedig Hévizy Péter szegszárdi lakos igazolványos altisztet nevezte ki.

— **Halálozás.** Habram István nyug. mattonosi plébános életének 83-ik, áldozarságának 58-ik évében Martonson a napokban elhunyt.

— **Áthelyezett tanár.** Frankl Bódog adai m. kir. földmivessékkola tanára áthelyeztetett a szabadkai földmivessékkolához rendes tanárnárrá.

— **Ajándék.** A bőkezű adakozásáról és jótékonyágáról ismert főpásztor, Császa György érsek 50 frtot küldött az ujvidéki lövész-egyletnek.

— **Bács-Bodrogh vármegye** tanító-egyesülete az ezredéves kiállításon kiállított tárgyaiért elismerő oklevelet kapott.

— **Szomjas betörők.** Heilbrun Sámuel zentai főtéri butikjába f. hó 2-án éjjel az udvarról behatoltak és elloptak egy 25 liter nagyságu hordót, melyben még 16 liter jóféle rum is volt. Elvittek továbbá 4 frt 05 kr készpénzt is. A hordó B. E. betűvel volt megjelölve. A megindított nyomozás eddig nem tudta a tetteseket megkeríteni, bár kétségen kívül bebizonyult, hogy a betörést csak a helyiséggel nagyon ismerős tettesek követhették el.

— **Költözés.** Dr Szilágyi Ferenc ó becei ügyvéd Uj-Verbászra költözködik s ott nyit irodát!

— **Közgyűlés.** Szabadka szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1897. évi december hó 14-én d. e. 9 órakor a „Pest város”-hoz címzett szálloda nagytermében fog megtartani rendes havi közgyűlése. Tárgysorozat: 1. Polgármester jelentése a közigazgatás 1897. év november havi állapotáról. 2. Vallás- és közokt. miniszterium leirata a katonai előkészítő tanintézetekre vonatkozólag. 3. A közigazgatási bizottság előterjesztése az 1895—96. évi utadó zárszámadások jóváhagyása tárgyában. 4. Tanács javaslata az 1898-

költségvetésre vonatkozólag. 5. Tanács javaslata a Tölgyfás mellett eladott homokok 1—15. parcelláinak árverésére vonatkozólag. 6. Tanács javaslata a vadászati jogok hasznosításának jóváhagyására. 7. Tanács javaslata a nyomdász munkákra tartott árlejtés jóváhagyására vonatkozólag. 8. Tanács javaslata a pápai kis vendéglő hasznosítására tárgyában. 9. Tanács javaslata Molezer Károly kérvényére építési határidő meghosszabbítása tárgyában. 10. Tanács javaslata Décey Lipót fellebbezésére. 11. A közigazgatási bizottság kilépő tagjai helyének betöltése. 12. Az igazoló választmányi tagok választása. 13. Számonkérőszéki tagok megválasztása. 14. A törvényhatósági alkalmazottak munkaképtelenségének megbírálására orvos kiküldése tárgyában. 15. Az ovodák és menedékházak felügyelő bizottságának megválasztása. 16. Tanács javaslata az árvtári pénzkészletek mikénti elhelyezése tárgyában. 17. A bíráló választmányi betervezési az 1898. évre összeállított legújabb adófizető városi bizottsági tagok névjegyzékét. 18. Igazolól választmányi jelentése id. Birkás István kérvénye tárgyában. 19. Kollár Géza v. irnok kérvénye az eddig eltöltött szolgálati éveinek nyugdíjába való betudása iránt. 20. Tanács javaslata Vetró István nyugdíjaztatása tárgyában. 21. Tanács javaslata Csovic János nyugdíjaztatása tárgyában. 22. Tanács javaslata Budanovics Mihály nyugdíjaztatása tárgyában. A még beérkezők és a főjegyzői hivatalban megtekinthető tárgyak.

— **Bíróválasztás.** Monostorszegh községében Beslin Zsvikó bíró leköszönése folytán megüresült állásra Csatalinac Máté választatott meg.

— **Gőzmalom részvényekre:** Gróf Teleki József közbirtokos és a b. almási ker. takarékpénztár közösen elhatározták, hogy tavaszra egy nagyobbszabású gőzmalom fognak felépíteni részvényekre B.-Almásón. Ez okból a gyűjtés már megindult.

— **Hivatalvizsgálat B.-Almásón:** A h.-almási járási szolgabírószág hivatalában e hó 2-án kezdődő pontos vizsgálat ma a legszebb eredménnyel befejeződött. Szentgyörgyi Lajos honvédelmi min. o. tanácsos és Boross Béla miniszteri s. titkár kizárólagosan a katonai ügyeket, vasárnap, és hétfőn pedig bozsóki Karácsony Gyula B. B. vm. alispánja és Karvázy József B. B. vm. főszámvevője. Kedden e hó 7-én dr. bajnai Vojnits István főispán dr. Franck Mihály titkárja kíséretében vizsgálták meg az általános közg. állapotokat. Megelégedéssel távoztak ezen urak a hivatalból, meggyőződve, hogy a b. almási szolgabírószág vezetése megbízható, szakavatott kezekben van letéve.

— **Tolvaj inasgyerek.** Ujvidéken özv. Hertlein L. fűszerüzlet tulajdonos éppen abban a percben csipte rajta egyik 16 éves inasát, midőn az a kasszából 21 frtot el akart emelni. A tolvaj gyereket, kinek neve Freisz Gyula átadták a rendőrségnek, honnan a kir. ügyészség börtönébe kísértetett.

— **Ada községben** Kaszás János szeretőjét Vig Pétert, kit feleségénél talált, úgy tette csúffá, hogy gyilkos késsel a kezében arra kényszerítette, hogy az összeesdített szomszédok szemeláttára a kemenczébe bujjon és reggelig ott maradjon. A hinárból és kemenczéből kikerülve Vig, előbb a rajta ejtett guny és sérelem miatt a bíróságnál akart elégtételt keresni. Miután azonban ez nem

sikerült neki neki boszura zánta el magát. Folyó hó 5-én éjjeli 1 órakor Kaszás arra ébredt fel hogy háza és két széna boglyája lángokban áll. A háztetőfőn levő hó és a nedves időjárás folytán nyilvánvalóvá lett, hogy a tűz csak gyújtogatásból eredhet, valamint valószínűnek tűnt fel az is, hogy ez Vig Péter műve. A letartoztatott Vig nem is tagadta tettét, de mentségül azt mondja, hogy sem gyújtogatni sem bosszút állni nem akart de Kaszást és fiatal feleségét elpusztítani akarta mert — ugymond — ha Évicza az övé nem lehet, másé se legyen.

— **Ambrozovics Gyula halála.** Ambrozovics Gyula, Zombor városának virilistája, sok bizottságnak tevékeny tagja, Zombor társadalmának egyik érdekessége, a zombori kormánypárt fő támasza, mindenkinek tisztelt és szeretett Gyula bácsija: kedden reggel 7 órakor életének 61. évében elhalálozott. Rokona volt Kossuth Lajosnak, hanem azért mindig a kormánypárté. Temetése tegnap délután, szerdán 4 órakor volt nagyrésztével. Ambrozovics Béla nyug. min. tanácsos öcsészt, Ambrozovics Dezső a költő és Lajos az író nagybátyjukat vesztik az elhunytban.

— **Tűz és emberhalál** Bezdánban december 3-án virradóra a pálinka borzasztó áldozatot szedett. Ugyanis fél 2 órakor három vészlövés riasztotta fel a hajóállomás személyzetét. A ferencz-csatornai alkalmazottak tulajdonát képező istálló kigyulladt s csakhamar lángokban állott. A benn volt állatokat néhány szárnyas kivételével mégis sikerült megmenteni. A vész annál is inkább megijesztette az állomásnál lakó embereket, mert az istállótól 2 lépés távolságban egy pajta áll, mely tűzfával van tele, onnét a tűz terjedése elkerülhetetlen lett volna. Ekkor jelent meg Horváth Zsigmond duna gőzhajózási forgalmi hivatalnok az állomás feckendőjével s így sikerült a vályvetett munkának a tüzet már meg nem menthető területre szorítani. A helyszínén voltak Pencz László csatornai pénztárnok és Medveczky Gusztáv ugyanottani ellenőr buzdítása folytán a mentés gyorsan haladt előre úgy, hogy daczára annak, hogy csak 8 munkás dolgozott. A vész már $\frac{3}{4}$ órakor annyira lokalizálva volt, hogy a helyiségből az égő gerendák eltávolítását meg lehetett kezdeni. Ekkor a mentést vezetőik rémülten hökkentek vissza. A zsaratnok között egy koromná égett ember feküdt. Az összhangzó vallomásokból kitűnt, hogy az illető, Faddi Ferencz, munka- és hajléknélküli csavargó, aki a többszörös tilalom ellenére az istálló szénapadlásán vonta meg magát éjszakára. Este, midőn már minden korcsmából kitiltották, teljesen ittas állapotban az istálló szénával telt padlására ment s ott valószínűleg tájékozás céljából gyufát gyújtott, vagy pedig égő pipájától a széna tüzet fogott s őt a legnagyobb valószínűség szerint a roppant füst elkábította és menekülni képtelen volt. Ezen ember életét leszámítva, a kár meghaladja a 400 forintot, s csakis a mentők és a mentést vezetőik észszerű es megfeszített munkájának köszönhető hogy a tűz tovább nem terjedvén, kiszámíthatatlan anyagi kárt nem okozott.

— **Gyűlés.** F. hó 11-én a főispán elnöke alatt közigazgatási bizottsági gyűlés fog tartatni.

— **Főkapitány — tanácsnok.** Zombor közigyűlése nov. 29-én Walter Nandor főkapitányt vár. tanácsnokká választotta.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Zsolnay József IV. kőri napszámos f. hó 8-án este felakasz-

totta magát, de hozzátartozói észrevették és megmentették.

— **Beföréssel párosult lopás.** F hó 7-én későn este Gyurgyevits Szavetta (Rákó bácsi) Jókai utczai üzlethelyiségének ajtaját ismeretlen tettesek feltörték s az üzletbe hatoltak, hol szép csendben elfügönyöztek a szobára nyíló üvegajtót, hogy gyertyavilág mellett végzhessék munkájukat. Minderekelőtt feltörték a pénzszekrényt, de legnagyobb meglepetésükre üres volt, de minthogy üres kézzel nem akartak eltávozni s észrevevén azt, hogy a házbeliék a zajra felébredtek, a kezük ügyébe akadt öt süveg cukrot és fél zsák lisztet csendesen eltávolítván, ellillantak. A tetteseket a rendőrség nyomozza.

— **Pályázat nyitás.** Zombor szab. kir. város tanácsa az üresedésben levő és 1500 ft évi fizetéssel és 100 ft évi lakbér pótlékkal javadalmazott városi rendőrkapitányi állásra pályázatot hirdet. Felhívának az ezen állást elnyerni óhajtók, miszerint az 1883. évi 1. t. cikkben előirt képességüket igazoló pályázati kérvényeiket jövő 1898. évi január hó 15 éig dr. Vojnits István főispánukhoz terjeszszék be.

— **Utánzásra méltó példa:** Kumbaja község összes intelligentiája jegyző pap és kántorral élükön azt a hazafias határozatot hozták, hogy valamennyien számszerint 10-ten nevüket megmagyarosítják. A dicsőre méltó határozatukat azonnal a tett követte, mert már kérvényüket a b. aljási szolgabirosnál be is terjesztették. Adjon Isten sok ily lelkes hazafit hazánknak!

— **Öngyilkosság.** Mákai János pacseri földműves, akit neje és gyermeke meg a nyár folyamán elhagyott, mivel a rossz bánásmódot tovább tűrni nem bírták, e feletti bánatában még jobban az iszákosságnak adta magát, oly annyira, hogy a múlt héten egy drb szőlőföldet 300 frtért eladott, és ezt az összeget különféle helyeken elmullatta. A mulatság után forgópisztolyal szíven lötte magát, úgy hogy szörnyet halt.

— **Betörés.** Ludason Beck Sándor kereskedő üzletébe 9-ére virradóra betörték. Sok portékát és ruhaneműt vittek el, a kár 200 ft.

— **Börtönvizsgálat.** A börtönvizsgáló bizottság e hó 3-án d. u. megvizsgálta a zombori kir. ügyészség börtönét s a tapasztaltak fölött teljes megelégedését fejezte ki.

— **Ég a villamos drót.** F. hó 8-án d. e. a Rudics-utca sarkán a villamos vasut áramvezető drótja az erős áramfeszültség következtében erős vakító fényvel égni kezdett s az égő vasdarabok mintegy tűzzápor hullottak a földre. A helyszínén azonnal megjelent a társaság főmérnöke és intézkedett, hogy az áram azonnal elzárassék s ennek következtében a vonalon közlekedő kocsik azonnal megállottak. A közlekedés tehát egy ideig szünetelt, míg a gyárból odaérkezett munkás az elégett drótot másikkal nem pótolta. A látványra nagy tömeg verődött össze, a rendőrség alig bírta szétoszlatni.

— **Nagy tűzvész.** Kis Hegyesen f. hó 6-án d. u. 3 órakor tűz ütött ki Varga György szállásán. Két épület estét áldozatul a tűznek, továbbá gazdasági eszközök, 70 métermázs tisztá buza, 50 métermázsá árpa, néhány kaza szalma. Az összes kár 4000 ft, sőt még biztosítva sem volt semmi. A dühöngő szél szította a hatalmas tüzet, a megjelent tűzoltók víz hiánya miatt nem bírták a tüzzel, még localizálni sem lehetett, nemhogy eloltani. Még a mentés is lehetetlen volt. A tűz keletkezése ismeretlen, a nyomozás ez irányban folyik.

— **Kedélyes jelenet.** Szerdán délben mulatságos jelenetnek volt szemtanuja a főtéren sétáló közönség. Két parasztember a Milkó-féle házban levő korcsmából kijövet nem épen hízeglő szavak kíséretében erősen ütlegette egymást. V. alkaptány, aki véletlenül a jelenetnek szemtanuja volt, látta, hogy nincs közelben rendőr, a posztnak meg persze mindig máshol van dolga nem a helyén, a városházára sietett, ahonnan egyszerre 3 rendőr is jött, csakhogy már későn, mert időközben a vészkezdők kibékültek s a béke megpecsételése újra betértek a korcsmába.

— **A bacsstopolyai regalebérletet** az 1898. évre újra Krisztháber Adolf nagybérlő vette ki, a már 9 év óta bírja ezt a bérletet. A község valamint az adózó közönség Krisztháber bérlővel teljesen meg van elégedve.

Előfizetőinknek.

Azon t. előfizetőinknek, akik a „Bácskai Hírlap“-ra jövő évi január 1-től legalább egy félévre már most előfizetnek, azt a kedvezményt adjuk, hogy a lapot addig is díjmentesen küldjük.

A kiadóhivatal.

Levelezés.

Ó-Becse, 1897. decz. 7.

(Arczkép leleplezés. — Búcsúzó ügyvéd. — Virilisták.)

Vasárnap este a Magyar népkör helyiségében szép ünnepély folyt le. A 30 év óta fennálló társadalmi körnek kezdeményezőjét, alapítóját ünnepelték a megjelentek. Lázár József bocsátotta ki ama ívet, melynek alapján itt a délvideken a szerbek között megalakult a magyar népkör, a magyar törekvéseknek központja.

A hálás utókor — ismervé az alapító érdemeit — Lázár Józsefet a kör tiszteletbeli elnökévé választotta és arczképet elkészítettvén, vasárnap leplezte le.

A társas vacsorán megjelentek előtt Csupor Gyula ügyvéd szép szavakkal esetele az ünnepelt érdemeit, a ki mint 48-as honvéd küzdött karddal a hazájáért, mint polgár pedig e társadalmi kör megteremtésével a közművelődés bajnoka lett. — A lepel lehullottkor felhangzott az éljenzés, mely nyílt bizonyossággá annak a rokonszenvennek, a melylyel az ünnepelt iránt viseltetnek a megjelentek.

Miután Lázár József gyengélkedése miatt meg nem jelenhetett az ünnepélyen egy küldöttség adta értesére az ünnepeltetését, az ünnepelők üdvözlétét. Ezután Csupor a megjelent alapító tagokra, dr. Szász István Szonomár Elekre, a népkör jelenlegi elnökére Grünbaum Sándor Tripelszky Lászlóra stb. mondtak felköszöntőt.

A kedélyes társaság éjfélok orszolt szét. . . .

Ha már kis társadalmunk életéről írok, nem hagyhatom említetlenül, hogy dr. Szilágyi Ferencz ügyvéd tiszteletére, a ki Ujverbászra tette át irodáját, szombaton este búcsú vacsora volt a Vadászúrthben, a melyen az ügyvédi kar, a bíróság és jó barátai jelentek meg.

Nem hiába a járás felosztásával a községi adó 135%-ra emelkedett, de nemcsak a szegényebb néposztály hagyja el Ó-Becset, hogy e terhes viszonyok elől másutt keressen menedéket, hanem már az ügyvédek közül

ez a második, a ki pár hónap alatt távozik. Az első volt Milassin József, most meg dr. Szilágyi Ferencz...

De vannak azért ám Ó-Becsén gazdag gazdag emberek is. A most megállapított virilisták névjegyzéke bizonyoság erre. A legutolsó virilista is ezer frton felül fizet adót. Első helyen áll Ginder Ignác nagybirtokos 4136 frt 69 krral, utánna Paukovits Ottó nyug. táblai bíró 3074 frt 48 kr, B.-Tiszai takaréktár 2500 frt 31 kr, dr. Grünbaum Pál ügyvéd 2210 frt 50 kr, ó-becsei I. takaréktár 2098 frt 55 kr, Terék Károly nagybirtokos 1790 frt 58 kr, dr. Milkó Ignác járás orvos 1590 frt 72 kr stb. Utolsó Matkovits Béla (Zenta) 1065 frt 64 krral a huszadik helyen...

IRODALOM.

— **Páratlan siker.** A magyar zsurnalisztika rohamos lépésekkel halad előre s ma már bátran felveheti a versenyt a külföldi hírlap-irodalommal. Budapesten 28 politikai napilap jelenik meg, tehát éppen kétszer annyi, mint a sokkal népesebb Bécsben. A hírlap olvasó közönség napról napra szaporodik s így jut mindenik lapnak publikum. Ki-ki a maga izlése szerint választja magának a lapot. Dacára ezeknek az elégedve viszonyoknak, mégis páratlan a maga nemében az a siker, a melyet Mikszáth Kálmán lapja pár heti fennállás után felmutatni képes. Mikszáth Kálmán neve nagyon jól hangzik az országban s szépirodalmi munkái meg politikai czikkei és apóságai a T. Házból gazdaggá tették egy budapesti újságnak a kiadóját. Mikor nyilvánossá lett, hogy Mikszáth lapot indít s közzétették a munkatársak névjajstromát, csupa első rangú fényes tollu ismert újságíró, tömegesen jelentkeztek az előfizetők. A bizalom oly nagy volt, hogy mielőtt az Országos hírlap megindult volna, több előfizetője volt, mint sok már létező lapnak, mert hírszolgálatá feltétlenül autentikus és másodszor, mert mindenben és mindenkor az igazat mondja meg. És ebben az érényben rejlik ennek a lapnak a nagy jövője.

SZINHÁZ.

II. **Rákóczi Ferencz fogsága.** Kedden decz. 7-én. Vonatott és unalmas volt az előadás. Érdekeséget senki sem tudott kelteni. Szintelen volt mindenkinek a beszéde és játéka, Lányi Irma (Zrinyi Ilona) se pontot se vesszőt nem respektált, hanem letörölte szerepét. hasonlóképen Csiszér, aki Rákóczi Ferenczet személyesítette, nem találta el szerepének alaphangját és hamis tonusból deklamált. Rákóczi lelkének benső forrongását nem tudta visszatükröztetni. Hatala Györgyikének (Amália hesszeni hercegnő) rokonszenves kis szerepe volt és ezt jól betöltötte. Fehér parókája a fodrász mesterség remeke. Pater Kliteliust Nyitrai játszotta, a komikum híjával, természetellenes, erőltetett modorban. Egyedül Deréki (Zrinyi Boldizsár) érdemelt dicséretet, mert szerepét pontosan és hűen alakította. Meg is tapsolták.

Rezervisták. Vasárnapi karzat közönségnek várt bohózat. Kevés a megbecsülni való humor benne. Ellenben sok a köznapias izléstelenség. Nagyobb és kellemesebb hatást nem keltett a darab, különösen azért sem, mert Butter Florián ur (Nyitrai), akinek az éltető elemet kellett volna képviselnie, hatá-

rozitán rosz volt. Viszás helyezeit nem tudta kihasználni: Csiszér sem volt eléggé mulattató a czinege báró szerepében. Rélay mint Dorongi őrmester, semmit sem nyújtott. Talán Lomniczy-né és Torossy Katicza érdemlik meg, hogy róluk elítélőleg ne nyilatkozzunk. Természetesen Sugár Arankához a kritika nem férhet, mert ő mindig kedves és mindig jól játszik, még akkor is, amikor a zenekar olyan botrányos viseletet tanusít, mint ez este. Sugár Arankának kellett nyílt színről figyelmeztetni a zenekart, hogy más játsszék, mint a mi soron van. Ilyen állapotot a szabaddkai színház közönsége meg nem érdemel és nem tartozik azt sem elviselni, hogy a karmester el sem jön dirigálni.

CSARNOK.

Csupor Gergő asszonyai.

— Elbeszélés. —

Írta: Tábori Emil.

III.

6

Ambrus fájó lélekkel nézte. Nagysokára lehajolt hozzá s halkán kérdezte:

— Kicsoda?

Katika lehunyta szemét s alig hallhatóan susogta:

— Gergő.

*

Ott ül megest Gergő a korcsmában. Előtte a sok üres üveg. Egy száal gyertya szomoruan pislog az asztalon. Annak a lángjába bámul mereven. Elgondolkodik szerelemről, mulandóságról. Nincs kivüle senki a korcsmában, nyugodtan gondolkozhatik.

Egyszerre azonban megnyílt az ajtó, s belépett rajta Ambrus meg Katika.

Gergő nem mert szeméinek hinni.

A megzavart lakodalom óta most állt először szembe a két ember.

Ambrus apó, ez a minap oly délczeg járásu öreg ember most megtörtén állt meg volt bérese, Gergő előtt, megsüvegelte és megszólította:

— Gergő fiam! Érzem, nagyot vétettünk ellened én meg a nagyobbik lányom. Nem fogadtunk be az átyafiságunkba, mert hitelbe kapott gyerek vagy. Alásan megkövetlek érte, 'sz nem tehetsz te arról, az ilyen dologba' mindig az apa a hibás. Belesodortad lányomat a balsorsba, huzd ki belőle. Ne add lányóságát a falu szájára. Azt nem bírná el se ő, se én. Nézd, hogy fogy le róla minden, szegényében való féltében. Nincs rajta már semmi, már csak épen a szerencsétlensége tartja rajta a szoknyát. Mentésd meg! Vedd el!

Gergő anélkül, hogy rájuk nézne visszafellett:

— Nem szerettem én Katikát igazán, csak úgy lovaltak engem bele abba a nagy szerelemre.

Egyetlen jajszó se birt kiszorulni Katika torkán. Hangtalan összerogyott.

Ambrus felkapta estében s Gergő felé fordult:

— Nézd, rávisz a lelked, hogy elhagyd? Gergőnek megmozdult a szive, s kurtán szólt oda:

— Ne féljen, nem lesz a lányának hitelbe kapottja. *Elvesszem!*

IV

Lakodalom van Ambrus apó házánál. Ugyanazok a vendégek gyűltek össze, kik a múlt lakodalomkor. Csak annyiban volt külömbség

hogy most Katika járt elől mint menyasszony s Anna volt a vőlegényvezető. Furcsán is érezte magát ebben a hivatalában, alig három hava, hogy az ő vőlegénye volt az a legény kivel most sógorságba jön. Úgy érezte, mint ha a szive hajladozni kezdett volna feléje.

Gergő meg szóltan vezettette magát a jegyző elé. Elgondolkozott sorsa felett: Szeretett egy leányt s mert az az utolsó pillanatban galádul elhagyta, elkeseredettségében, elhagyottságában, jól esett szívének egy más lány vonzalma. Elhitette magával, hogy őt is vonzalom fűzi ahoz a másikhoz; most hogy baj esett köztük, hirtelen kijózanodott belőle. De ő becsületes székely. Nem hagyja el a leányt szegyenbe, hanem elviszi a jegyző elé. Még pedig volt menyasszonya vezetni.

A jegyzőhöz érnek.

Most nem akadtak bele semmibe. Nem volt baj, hogy a vőlegény hitelbe kapott gyerek. A menyasszony azért igent mondott. (De azért most is csóvták fejüket a nászok.)

Katika Gergő felesége lett.

Esküvő után vigan vannak Ambrus apó házánál. Csupa jókedv, csupa boldogság az egész vendégsereg.

Gergő érzéktelenül nézi a vigadókat. Néha néha felvesz egy üveget és mélyen huz belőle. Mellette ül Katika. Az esküvő óta még nem szóltak egymáshoz. Mind a kettő érezte, hogy meg kell törnie a hallgatást, de egyiknek se jött a szó a nyelvére.

Estszürkületkor tánczra kerekedett a vendégsereg.

Borhevülte legények szilaj jókedvvel rugták a földet a lányok előtt, kik kecses tüzzel aprózták a talp alá valót.

Éjfél után egy öreg parasztnak eszébe jut, hogy még vőlegény táncz nem volt, keresni kezdte Gergőt. Ott találta egyedül a másik szobában a boros asztal előtt, a mint épen egy literes üveget egy szuszra kiüritett.

Megszóllította:

— Gergő fiam! Ne szoritanád azt az üveget magadhoz. Forgatnád meg inkább a menyasszonyt!

— Igaz a — mond Gergő és a tánczolók felé indul, de mintha könnyebben esnék neki hátra felé mint előre menni. Dülöngve lép Katika elé, — de mielőtt karonfogná végi terül a földön.

A vendégek össze futnak Gergőt nézni.

Katikát majd fölveti a szegyenkezés.

Egy rekedtes hang hallatszott be hirtelen a nyitott ablakról.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

F. J. Az ajánlott formát elfogadjuk de azért a rendőri híreknél lev. lapot is várunk.

Agodó levelező. Ne féljen semmit. Nem lehet semmi bántódása, különben is incognitióban tartjuk.

Tamburás. Még mindig semmi?

Dr. P. Várjuk.

Dr. Blum László
orvostudor

és

fogorvos

lakását Petőfi-utca 88. sz. (fapiacz) házába (1-ső emelet) helyezte át